

4. Dec. 1842

FAKTA

Dato:

4. Dec. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 98-99

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 125; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 134-135

TRANSSKRIFTION

4 Dec

Hvoraf kommer det, at de sædvanligste Skabninger ere istand til at yde os en saa overjordisk Nydelse! Hvilken Modsætning mellem disse Sangere og denne Sang! Deres Skikkelser forekomme i denne Afstand saa taageagtige, at man næsten kunde fristes til at holde dem, for der frembringe disse søde Toner, for Væsner, der ere forskellige fra os. Maaskee klinger Fortidens Poesie ligesaadan for vore Øren – maaskee saa meget mere guddommeligt, fordi den er bortfjærnet fra Støvet, af hvilket Digterne vare skabte. – O Kunst, Kunst! hvor forædler og hæver Du os ikke! – Hvad er Naturen uden dig!
af Bulwers Ernst Maltravers.¹

Hvor tit har jeg ikke følt noget Lignende! – Et Motto, jeg paa et andet Sted traf, maa jeg dog ogsaa skrive: Mænd af Fornuft, disse Middelmaadighedens Afguder, ere ingenlunde Mændene af Lidenskaber overlegne. – ●99● Kun de stærke Lidenskaber, der udrydde os af Ladhed, kunne vække os til hiin vedvarende, alvorlige Opmærksomhed, der udfordres til store aandige Bestræbelser.
af Helvetius.²

---

¹ Edward Bulwer Lyttons Ernest Maltravers udkom i 1837 og året efter i dansk oversættelse.

² Claude Adrien Helvétius (1715-1771), fransk filosof.

98 spille paa dette dybe Suk i Naturen efter Forløsning, da kan jeg ikke
forstaa dem, jeg kan kun see noget Kjönt i denne Tanke, naar jeg
stikker i et Lyss die, som da jeg paa Stetten i Lysen haven engang
nærmest mig en anskuet Blinde, den kunde ikke gaa, men stod
da jeg kom hen til den enden opreist, dens Kammerater forled
den med sig, de strakte de smukke Blæse og sendte de brede
Øren imod den. Dette store sømle Dies Motif tanker jeg tit paa.
Jeg er tit glad ved Lys og Dorn, de Vogne sine - - - - -

Dec. 4 Dec

Altsaa kommer det, at de sæd vanligste Skabninger ere
i stand til at jode a s en saa overjord:sk Nydelse! Blitzen
Madsetning mellem disse Længen og denne Sang! Deres
Sikkelser forekomme i denne Afstand sid traagelige,
at man næsten kunde fristes til at kalde dem, for
de frembringe disse sode Toner, for Væsen, der ere
forskjellige fra os. Maaskee blinger Fortidens Poesi
lige saad an for bare Øren - maaskee saa meget mere
guddommeligt, fordi den er bortfjærnet fra Hævet, af
Middelhet Digtene vare skabte. - O Kunst, Kunst! hvor
forædler og haver Du os ikke! - bløder Naturen inden sig!

af Pindars Ernst Maltravers.

Blavt det har jeg ikke følt noget lignende! - Et Mat
to, jeg paa et andet Sted traf, maer jeg dog ogsaa skrive:
Mænd af Fornuft; disse Middelmaadighedens Afgjæde,
ere ingenslunde Mændene af Lidenskaber overlegne. -

Him d. sterke Lidskabet, der indraa er af Læbhed, kunne 99.
vække os til hin vedvarende, alvorlige Opmærksomhed,
der indføres til store værdige B. stræbelser.
af Helvets.

9 Decemb.
Hvad jeg i saa lang Tid har arbejdet paa, synes mig at lykkes mig:
nemlig at komme saa vidt til Po, at jeg kan hengive mig til mit
Arbejde og til Selaktighedsning i forstjævn af hundrede Bøgers
skaber, der dog have vist sig lidt frugtbringende og mangfold.
Dette Møtighedsarbejde, der dog have prøvet mig. Jeg har i den
senere Tid levet ret lykkelig. Det indvirkende ønske, jeg saa læn-
ge har næret, at mine Tanker maatte af Trang henvende
sig til min Gud og Skæbne, ønsker jeg at see opfyldt. Jeg har
vel ikke gjenneværet det heerde Prævelser, men jeg har dog
lidt meget, mest ved egen Brødt. I saadanne sorgfulde
Tidene kunde jeg vel henvende Tanken til Gud, men glemte ham
dog i Glæde og Udspredelse; men hvert Aar, ja, hver Dag
beriger mig med Erfaringer, der vel tit ere bittere og i det
hele taget kendes mig, saa jeg er ikke længer den godmodige,
D. tidlige var; jeg har en Villie, thi jeg har et Maal! Men
blandt disse Erfaringer er ogsaa den gylde: at him har
Gud, end has hem er der Trost at vente og kraft til at holde
sig opreth, naar Sorg og Sjind trykkes os. Saaledes blev det
mig en kjær Trang hver Aften at gjenneventerke de simple
indholdsvige Bømer i vest Faldsvod, og sødt og roligt
skinner jeg da ind paa mit heerde Læse. Jeg kan vel vel endnu